

SALVATORE

pravidelný občasník studentského kostela

2/červen

2002

Vážení a milí,

do rukou se vám dostává již 2.číslo nejlepšího časopisu první poloviny třetí minuty druhého června. Děkuji, že jste si 1.číslo rozebrali, čili že neskončilo ve stoupě. Salvatore je teprve nemluvně, proto je třeba mu poněkud pomáhat s krmením i pohybem. Povzbuzuji tedy všechny potenciální spisovatele i pisálky, fejetonisty i karikaturisty, duchovně se zamýšlející i nešvary tepající, zkrátka všechny, kdo mají co říci (a to nejen do mobilního telefonu). Píšte, kreslete, básněte a také inzerujte!

Pokud máte pocit, že se velikost písma poněkud zmenšila, máte pravdu, ale vězte, že tento trend již nebude dále pokračovat. Jen chceme vytvořit dojem, že se pokoušíme do Salvatore natěsnat co nejvíce, a přesto musíme spoustu příspěvků odmítat. Příští již prázdninová čísla by měla být poněkud neformálnější, tedy pokud se sejde dost příspěvků, aby vůbec vyšla. Nuž přejeme vám hodné profesory u zkoušek a oddechové prázdniny.

MS-

Kočička a pesek vaří dort aneb o ekumenismu

Bratr Miloš Rejchrt kázal v úterý u Salvátora na evangelní perikopu o boháči a lazarovi. Zajímavě, celistvě, protestantsky. Trochu se ale minul s ekumenickou povahou setkání, jehož byl hlavním hostem. A tak mě napadlo, že by bylo dobré se vrátit k jedné velké metafoře našich ekumenických snah: totiž ke geniálnímu podobenství Josefa Čapka o tom, jak pesek a kočička vařili dort. Pomínu hlavní (a věru zapeklitou) nesnáz tohoto alegorického výkladu (totiž kdo je pesek a kdo kočička...) a přikročím rovnou k věci.

Vaříme dort naší společné eschatologické Hostiny. Jistě by bylo snazší, aby ho připravil jen pesek (či kočička). Dal by se snadněji pozřít a jistě by skvěle chutnal všem zástupcům téhož druhu. Nebyly by v něm přísady v zásadě tak nesourodé jako kosti svatých pro pejska, či jen průzračně bílé mléko pro stroze uvažující (a trávící) kočičku. Byl by pěkný, ale nebyl by k Hostině u Pána Domu, nýbrž k soukromému obžerství jednoho či druhého. Kočička a pesek totiž pečou dort *společně*, protože ho pečou sobě navzájem - a to i s vědomím, že nakonec nemusí být hned úplně báječný. Pejsci či kočičí trans-druhismus je v tomto ohledu poněkud postmoderně banální.

Ekumenismus opravdový je snaha tento dort péct a ochutnávat si navzájem přísady tak dlouho, až ztratí svoji prvotní hořkost. Zkusme tak pojmout i naše ekumenická setkání: jako výzvu jednoho i druhého ochutnávat přísady těch druhých. Uprímně pak mluvmé i o tom, co nám pořád ještě nechutná a proč nám to nechutná. Bude to dort víc člověčí (tj. pejsci a kočičí dohromady). Možná pak budeme i víc zakoušet, že se plní i báječnou chutí Hostiny, k níž jsme pozváni... -TJ-

1 Z KOSTELNÍHO KALENDÁŘE

Úterky 4., 11., 18.6. – Po mši sv. Základy víry (v sakristii)

Pondělí 10.6. 18:00 - Mše za Eduarda Tomáše (celebruje P. Tomáš)

Úterý 18.6. 19:00 – Studentskou mši sv. doprovodí *Salvátorský sbor* zpěvy komunity z Taizé

Pátek 21.6. 17:00 - Koncert 125 členného souboru *Schwaebische Chorgemeinschaft* (Mandelssohn: Symphonie Nr.2. „Lobgesang“)

Neděle 23.6. 14:00 - Mši sv. celebruje P.ThLic. Aleš Opatrný, biskupský vikář

Úterý 25.6. po mši sv. – Prof. T. Halík zřejmě pohovoří o svém pobytu na Antarktidě (v tuto chvíli ještě není jisté, bude upřesněno)

Sobota 29.6. 18:00 - Koncert *Pražského smíšeného sboru*

Neděle 30.6. - Při večerní mši sv. vykonáme sbírku na Bohoslovce

V ČERVENCI, SRPNU A ZÁŘÍ BOHOSLUŽBY POUZE V NEDĚLI VE 20:00!

STUDENTSKÝ KLUB BETÁNIE

(Jugoslávská 27, Praha 2, tel: 22 52 28 65)

Program na červen

Středa 5.6. 19:30 Filmový klub uvádí: **K. Kieslowski-Dekalog**

Středa 12.6. 19:30 - Diskusní večer na téma: **Japonsko** (pořádá Společnost pro rozvíjení občanské odpovědnosti) Hostem večera je Robin Heřman (Orientální ústav AV ČR) a jeho japonský přítel

Středa 19.6. 19:30 - Diskuse na téma: **Lékařská etika** – Hostem večera: MUDr. Petr Příhoda (II. lékařská fakulta UK)

Středa 26.6. 19:00 - **Literárně hudební večer** s barokní hudbou a texty G.K. Chestertona (připravil Tomáš Chudý)

změna programu vyhrazena

další info: <http://www.nadosabruky.cz/betanie>

DOPORUČUJEME

Nokia a NROS nabízejí možnost získat granty až ve výši 50 tisíc Kč na vaši činnost, založenou na dobrovolnosti. Čili na cokoliv kromě výplaty. Podmínkou je věk 16-24 let a schopný projekt, který je třeba podat do 30.6.2002. Ve čtvrtek 6.6. od 16:00 proběhne v budově YMCA v ulici Na Poříčí 12 seminář k celé akci. Více informací na www.makeaconnection.cz nebo v Národním dobrovolnickém centru Hestia, Na Poříčí 12, Praha 1, tel: 24 87 20 76 u Michala Novotného.

LITURGICKÉ OKÉNKO

Liturgické mezidobí (tempus per annum)

Trvá 33(34) týdnů a tajemství Kristova života se v něm neoslavuje z určitého hlediska, nýbrž spíše v celé jeho plnosti. Každá neděle zůstává vyjma některých svátků a slavností samostatným „dnem Páně“ a vynikne tak jeho důležitost. Svatodušním pondělím nám začal 7. týden v mezidobí a jelikož se v tříletém cyklu střídají čtení ze tří evangelií, čtou se v tomto

liturgickém roce (cyklus A) kromě některých výjimek perikopy z Matouše, druhé čtení pak pochází z Pavlových listů do Korintu, do Říma, do Filipp a do Soluně.

Nejsvětějšího srdce Ježíšova – 7.června

Svátek se slaví 3.pátek po Letnicích. Náznaky kultu k symbolu Kristovy lásky-k jeho srdci najdeme již u Otců. Na ně navázali středověcí teologové (Anselm, Bernard, Albert Veliký, Bonaventura), velkou podporu získala tato úcta díky mystikům 13. a 14. stol. Dále ji rozvíjelo hnutí Devotio moderna a v 16.stol. jezuité. Vrcholem prošla v 17.stol. zásluhou sv.Jana Eudese a francouzských oratoriánů (Berullova škola). Silným impulsem byly též vize Marie Alacoque v 17.stol. Až v roce 1765 povolil papež tento svátek slavit a konečně Pius IX. jej roku 1856 vyhlásil závazně pro celou církev.

Narození sv.Jana Křtitele – 24.června

Tento svátek se slaví již od nejstarších dob církve – první liturgické památky známe již ze 4.stol. Na východě se slaví 7.ledna, čili den po svátku Zjevení Páně (m.j. Ježíšův křest v Jordánu). Na Západě slavíme 24. června (půl roku před Narozněním Páně) na základě textu Lk 1,36, kde se anděl při zvěstování Panně Marii zmiňuje i o Alžbětě (matce Jana Křtitele), která je již v šestém měsíci.

sv.Alois Gonzaga (21.6.), patron mládeže a studentů, jeho oltář se nachází v našem kostele. Narodil se r.1568 poblíž Mantovy v Itálii jako hraběcí synek. Otec z něj chtěl mít válečníka, ale pod vlivem své zbožné matky a osobnosti kardinála Karla Boromejského směřoval k zasvěcenému životu. Vzdal se dědictví ve prospěch svého bratra a ve svých 17 letech vstoupil v Římě do Tovaryšstva Ježíšova (jezuité). Pečoval vždy o těžce nemocné, což se mu stalo během morové nákazy osudným. Zemřel ve věku 23 let dne 21.6. 1591. Zanechal po sobě spisy a dopisy, povzbuzující hlavně mladé.

Z HISTORIE KOSTELA - Oltář sv.Aloise Gonzagy

Najdete jej v severní, Ignácově lodi kostela, přesně v křížení. Skládá se z několika prvků, které spolu časově nesouvisí. Nejstarší je krásně profilovaná manýristická mensa z červeného mramoru, pamatující ještě počátky kostela (kolem 1575). Její předpolí tvoří druhotně uložené náhrobníky, použité zde jako kvalitní stavební materiál. Za oltářem na zdi vidíme chiaroscurovou malbu, pozůstatek to výzdoby staršího oltáře (cca 1700) a před ní již nejnovější část oltáře, pocházející z velké přestavby interiéru v 1.pol. 18. stol. Obraz v kasulovém rámu (1750 – J.J.Heinsch) zobrazuje sv.Aloise, jak přijímá Hostii od sv.Karla Boromejského. Obraz korunuje symbol Maria a po stranách andělíč stafáž. Na dvířkách tabernákle lze spatřit ohnivou obět beránka a jeho strany zdobí relikviáře sv.Prima s voskovými medailony. Nad tabernáklem vidíme vlevo sochu malého Jana Křtitele s beránkem a vpravo dosti neobvyklý ikonografický motiv – malého Ježíše, adorujícího kříž. Ikonograficky vše směřuje k oslavě Kristově oltářní Oběti.

INZERCE

*Hledám dívku (18-27 let), která by místo mě jela od září 2002 jako au-pair do Anglie (na rok nebo na dva). Sympatická věřící rodina se třemi dětmi, přátelské prostředí, stačí základy angličtiny.
Martina_hamplova@yahoo.co.uk*

*Naléhavě hledáme levné bydlení pro tříčlennou rodinu Konstantina Moravenova, který v našem kostele nastoupí jako kostelník. Pokud možno od června. Kontaktujte prosím náš kostel: 02/ 22 22 13 39.
Velice děkujeme*

čekání

Zvon Dávný tiše odbývá
železným Srdcem náš Čas.
Čas kopretin i Fuchsii
a zrání Zrna v Klas-

Až zmlkne jeho Hlas
a přijdou Ženci žnout,
zakoší naplněný Čas
a Stébla pevně obejmou.

V Stodolách Čekání,
v Stodolách všech časů,
tiše jsme schovaní
pro Chléb Hodokvasu –

(Tomáš Jajtner
časuzrání, 1999)

...

nebe moravské široké jako náruč Boží
nebe moravské plné hvězd
do Ticha vinného se složit
pod Tebou, němý svědku mých cest

přišel jsem -

nebe moravské nebe vzdálené
víno svatební v sudech dozrává
zůstaň s námi, tajemný náš Pane,
v sklípku jako v Káni Troje sláva

jiškeri nakonec -

(**časuzrání, 1999**)

Všichni mí přátelé přijeli na drezíně

profíčili údolím
rozčuchaní rozevlátí
míjejíce trsy břízek
rozjaření i ustaraní
příbrzdili drezínu
u mojí zahrádky s kapustou

Nakřičeli nadhodili
poštípali polochtali našlapali
vůbec jsem se nebránil

Pak zas všichni naskákali
stejně rychle nobou odrazili
kovovou drezínu a ubáněli
Rozčuchaní rozevlátí patetičtí
juchali údolím
údolím břízkovým

(Jiří Staněk, **Trakař veršů, 1998**)